

RUNDT OM DANMARK

BUDSKAB FRA OMRÅDETS LEDELSE

Glæden ved at invitere andre til at komme til Kristus

Ældste Axel H. Leimer, Tyskland

Områdehalvfjerdsr

For mere end 29 år siden fortalte en god ven mig om sin tro på Frelseren. Vi arbejdede begge som tjenere på en dyr restaurant i Denver. Min ven Tony arbejdede altid på restauranten i sine ferier for at forsørge sin familie.

Han havde et godt ry blandt sine kolleger. Han var hårdtarbejdende, pålidelig og efterlevede et strengt moralkodeks. Han ville ofte forsvare sin tro og levevis for sine kolleger, når de talte sammen. Han var åben, munter, aldrig defensiv og tydeligvis meget tilfreds med de beslutninger, han havde truffet i sit liv. Da jeg adskillige gange havde stillet ham spørgsmål om hans tro, inviterede han mig hjem til en familieaften. Han fortalte mig, at missionærene bedre kunne besvare mine spørgsmål. Denne invitation ændrede mit liv.

Tony beskrev for nylig den glæde, han havde følt, da han var i stand til at fortælle mig om evangeliet for så mange år siden. Jeg kan dog ikke tælle de velsignelser, som er kommet til mig som et resultat af Tonys villighed til at bære sit vidnesbyrd.

Vi hører ofte taler om den glæde, vi føler, når vi bringer sjæle til Kristus. Denne glæde kommer fra Ånden, der binder vores oplevelse sammen med modtagerens, når han eller hun kommer til at kende Frelseren. Dette kærlighedsbånd er et af de største mirakler ved at fortælle andre om evangeliet. Og i denne proces bliver glæden og velsignelserne fordoblet mange gange.

Sand glæde kan beskrives som »en tilstand af lykke som følge af et retfærdigt levned.«¹ Den glæde, vi oplever gennem evangeliet, er mere vedholdende end verdslig glæde. Det er en glæde, som ingen kan tage fra os.²

Frelseren beskriver sig selv som kilden til glæde og forbinder det klart med at holde hans befalinger, hans kærlighed til os og vores kærlighed til hinanden: »Hvis I holder mine bud, vil I blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min faders bud og bliver i hans kærlighed. Sådan har jeg talt til jer, for at min glæde kan være i jer og jeres glæde blive fuldkommen. Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer.«³

Sand kristen glæde kræver kærlighed til sin næste som

det eneste accepterede motiv for missionering. Ældste John K. Carmack talte om denne kærlighed som noget, der ikke kan købes eller fremtvinges. »Vores metode er at lede ... med større kærlighed til sig ... men overtaler aldrig dig.«^{4,5} Han beskrev det som en forenende

Ældste
Axel H. Leimer

kærlighed, der er forbundet til vore vidnesbyrd.

Jeg kan udtrykke min kærlighed til Frelseren, der er kilden til min glæde, ved at fortælle andre om evangeliet. Kærlighed skal altid være motivationen for missionering.

Hvis formålet med jordelivet er, at alle mennesker skal nyde glæde, så bør alle få en invitation til at komme til Kristus.⁶

Denne glæde, der kommer med invitationen om at komme til Kristus, mangedobles mellem giver og modtager, og det er måske en af de største kræfter i det godes sag i denne verden. Det er i sandhed den ene gave, der passer på sand venskab og kærlighed. At invitere andre til at komme til Kristus og derved åbne døren for dem til evige velsignelser er kristendommens sande mening og beviset på vores kærlighed til hinanden. Hvordan kan vi undlade at følge Herrens opfordring om at invitere alle til at komme til Kristus?⁷

Skønt min glæde som en person, der blev inviteret til at komme til Kristus, fortsat vokser, mangedobles den yderligere med hvert vidnesbyrd og invitation, som jeg deler. Må jeg også invitere jer til at velsigne en anden gennem en enkel invitation. ■

NOTER

1. Guide til Skrifterne »Glæde«.
2. Joh 16:22.
3. Joh 15:10-12.
4. *Salmer* og sange, nr. 156, »Glem ej, at hver og en har ret.«
5. »Forenet i kærlighed og vidnesbyrd«, ældste John K. Carmack, *Liahona*, juli 2001, s. 92.
6. 2 Ne 2:22-25.
7. L&P 20:59.

Et Air projekt

Bror Jørn Holm Bendtsen, Aarhus Menighed

BROR JØRN HOLM BENDTSEN, AARHUS MENIGHED

Brødrene i Det Aronske Præstedømme kastede sig ud i et spændende projekt.

Onsdag aften, den 19. februar, mødtes en gruppe unge mænd i kirken i Aarhus. Da det fælles program med de unge piger var overstået, bevægede drengene sig hen til deres eget lokale parate til at tage fat på en lang række aftener, hvor raketbygning skulle være på programmet.

I samarbejdets ånd

Indledningsvis pointerede de unges leder, bror Steen Kreiberg, at det var et samarbejdsprojekt, hvor mange forskellige opgaver skulle løses.

Et projekt, hvor den enkelte ikke ville kunne overkomme de mange opgaver alene.

De unges raketbyggeri

Mange funktioner besat

Så blev der uddelt arbejdstøj, navneskilte og sikkerhedsbriller,

BROR JØRN HOLM BENDTSEN, AARHUS MENIGHED

Bror Kreiberg

ligesom hver enkelt ung fik tildelt sit arbejdsområde. Der blev ansat en økonomidirektør, en salg- og marketingschef, en udviklingschef, en produktionschef, en ingeniør, en sikkerhedschef og endelig til sidst en Flight Director.

Undervisning og repetition

Undervisningen og beskrivelsen af projektet tog herfter sin begyndelse. De unge fik repeteret mange af deres skolelærdomme, idet de fik snuset til Newtons tre love, både gennem aktiviteter og tavleundervisning. Matematiske begreber som areal, rumfang og massefylde måtte de også lægge øre til. Raketbygningens besværligheder og farlige forhold blev ligeledes fremhævet. Det hjalp lidt på niveauet af farlighed, da det blev bekendtgjort, at fremdriftsmidlet ikke var brændbart, tværtimod. Det var det rene vand, der skulle drive raketten op i 99 meters højde. Undervisningen blev understreget af videofilm, der viste andre gruppers raketopsendelser.

Ser frem mod projektets færdiggørelse

Projektet skulle ikke stå alene. En vellykket opsendelse ville være værd at fejre. Fart er en kendetegnende faktor i den anledning, og den skulle som afslutning konverteres til en tur til den lokale gokart racerbane.

Fortsættelse følger. ■

Kirken på Maglegårds Alle lukket

Finn Lykkegaard, redaktør

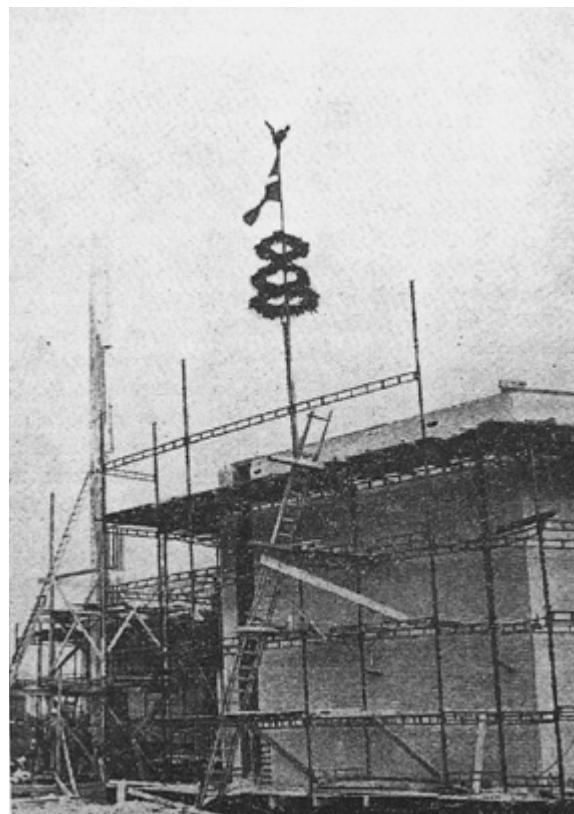
Bare rolig – det er kun midlertidigt

Baggrunden for lukningen er den enkle, at bygningen netop nu er ved at gennemgå en længe tiltrængt renovering. De to menigheder, der siden omlægningen af Søborg og Ballerup menigheder til Gladsaxe 1. og 2. menighed, har benyttet bygningen, er indtil videre henvist til at dele faciliteter med hhv. Frederiksberg og Allerød Menigheder.

Maglegårds Alle bliver til

Efter at de københavnske grene (bortset fra Amager Gren) gennem mange år havde benyttet den gamle bygning på Priorvej, var der i 1960'erne – på trods af »indskydning« af en ekstra etage – behov for mere plads. Da Kirkens byggeprogram samtidig åbnede muligheden, påbegyndtes midt i 1960'erne bygningen af den nye store kirke på Maglegårds Alle. På den tid var reglen, at medlemmerne selv skulle yde en indsats – ud over deres tiendebetaling – hvilket betød, at der ud over bygge-missionærer også blev arbejdet hårdt af de lokale medlemmer med byggeriet.

Rejsegildet fandt sted den 16. december 1966. Da det ikke er skik i USA at holde rejsegilde, var begivenheden ikke blevet publiceret, hvorfor kun få medlemmer fandt vej. Men der blev holdt taler, dels

ARKIVFOTO

ved byggesupervisoren, ældste Martin Dietz, og den rådgivende ingeniør, bror Harry Hvistendahl, samt endelig ved missionspræsident Don L. Christensen,

Rejsegilde på kirken på Maglegårds Alle.

Bygningen indvies

Den fantastiske bygning blev taget i brug i julemåneden 1967 i forbindelse med en fremragende juleudstilling, som nogle måske husker. Med kameler, hyrder, vismænd og tusindvis af lys. På samme tid begyndte den daværende Københavns Nordre Gren at benytte bygningen som »deres« kirke, samtidig med at Københavns Distrikt havde til huse i

bygningen med såvel kontor som distriktsråd.

På grund af særlige regler omkring medlemmers deltagelse og betaling, blev bygningen ikke indviet med det samme, men først den 14. juni 1970 samtidig med, at man benyttede lejligheden til at fejre 120-årsdagen for missionærens ankomst til Danmark. Der var en spændende fest om lørdagen den 13., hvorefter bygningen om søndagen blev indviet af præsident S. Dilworth Young, præsident for De Halvfjerds' 1. Kvorum.

Ændringer og brug

Der er senere foretaget forskellige ændringer i midt firserne og i 2003-2004 blev flere af de oprindelige sikringsrum i kælderen indrettet til undervisningslokaler ligesom toiletgruppen blev moderniseret.

Fra 1967 til 1974 var det Københavns Nordre Gren, der benyttede bygningen og i juni 1974, hvor Københavns Stav blev organiseret, blev det Københavns 3. Ward, som var i bygningen. Senere var det Københavns 1. og 3. Ward, der var fælles om brugen. De forskellige ændringer i menighedsstrukturen i staven og flytningen til Ballerup betød, at Søborg Menighed i en del år benyttede bygningen alene. Som nævnt tidligere har det så i den seneste tid været de to Gladsaxe-menigheder, der har delt bygningen.

Stavens forhold til bygningen

Kirken på Maglegård Alle er stavscenter for Københavns Stav

BROR FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

Ombygningen i gang primo april 2014

og har i flere perioder været hjemsted for stavspræsidentskab og højråd. I forbindelse med templets indvielse og ibrugtagningen af bygningen på Nitivej, flyttede staven dertil. Men benyttelse af Maglegårds Alle som stavscenter for Københavns Stav vil igen være tilfældet efter den igangværende og længe ventet renovering, som påbegyndtes den 10. marts 2014 og forventes færdig i slutningen af november 2014.

Og hvad sker der så?

Der bliver tilbygget et nyt trappe/elevator tårn ved den oprindelige bagindgang således at man kan komme til alle bygningens 3 etager via trappe og elevator.

På første sal bliver der igen indrettet kontor for stavspræsident, stavssekretærer og et stort lokale, hvor højrådet kan mødes og som tillige skal anvendes som undervisningslokale.

I stueetagen bliver de oprindelige 2 biskopkontorer udvidet og med et fælles sekretærkontor

imellem. På alle 3 etager bliver der indrettet et handicaptilet.

I kælderen bliver der isat større vinduer og døre med udgang til det fri, idet der bliver en gang rundt uden for bygningen som yderligere flugtvej i forbindelse med udgravning til nyt dræn og kloakanlæg.

Alle vand- og kloakrør i bygningen fornyes ligesom elforsyningen i bygningen fornyes. Der opsættes nye lofter i næsten hele bygningen, og der bliver ny belysning og nye gulvbelægninger.

Der er givet tilladelse til etablering af supplerende parkerings pladser bag bygningen ved den ny indgang i trappe/elevatortårnet.

Ny indvielse

Hvorvidt bygningen skal genindvies vides ikke, men umiddelbart er der praksis for, at det sker. Det ligger dog trygt i hænderne på vore ledere.

Vi kan kun med glæde se frem til det endelige resultat. ■

Historien om et guldbrudepar

Finn Lykkegaard, redaktør

FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

Hvorfor nu skrive om det?

Tak fordi I stiller det spørgsmål, det er jeg glad for. Jeg kunne give som begrundelse, at jeg har kendt parret, Sonja og Jens Kristoffersen, i en menneskealder eller mere. Sonja siden hun i 1962 flyttede til København og på et tidspunkt begyndte at date Jens (selvom han nok var lidt langsom i starten), og Jens siden han som ung mand tilbage i slutningen af 1950'erne begyndte at komme i Kirken. Lad mig vende tilbage til det. En anden begrundelse kunne være, at jeg som redaktør 10 gange om året har til opgave at sende materiale til lokalsiderne, så der er til enten 4 eller 8 sider. Det er en vanskelig opgave, fordi alt for mange søskende af en eller anden grund holder sig tilbage, selvom der meget ofte er begivenheder, der kunne skrives om.

Guldbrudeparret

Hvorfor skrive om Sonja og Jens Kristoffersen?

Der er den for mig naturlige grund, at Sonja og Jens gennem mange, mange år har ydet en fortræffelig og forbilledlig indsats i Kirken og vel at mærke i begge stave.

Som anført kom Sonja til København i 1962, og de giftede sig i 1964. I årene, der fulgte, har de tjent i mange kaldelser. I en lang årrække var Jens koordinator for det, som vi plejede at kalde CES. Han rejste land og rige rundt og underviste omkring seminar og institut. Holdt forskolemøder med lærere i begge stave og deltog aktivt i superlørdage. Utallige unge lærte på den måde Jens at kende, og Sonja assisterede ham i dette arbejde som i så meget andet, alt i mens hun tog tid til at skrive en børnebog.

Han tjente som rådgiver i stavspræsidentskabet i København til præsident Johan Koch. Da han stoppede med at arbejde med CES, tog de på mission i

templet i Stockholm, hvor mange mødte dem i forbindelse med dåbsture. Efter missionen gik rejsen i 2003 til Horsens.

Livet i Jylland

At det blev Horsens var naturligt, for så kunne de være i nærheden af deres dejlige datter Annette og hendes flittige mand Michael Jakobsen samt – efterhånden – deres herlige børnebørn. Også her var de flittige i kirkekaldelser, der bl.a. omfattede en tur til Silkeborg som grenspræsident og også på en mission til Grønland.

At Jens trods sine nu snart 77 år fortsat er aktiv er ikke noget under. I ham har Kirkens historie fået en god forkæmper, og som altid støtter Sonja ham det bedste, hun kan. Hans egen interesse for det at skrive dagbog – om hvilket emne han har skrevet en bog – kommer ham uden tvivl til hjælp.

Festen

Det var da derfor heller ikke underligt, at den 1. april 2014 (og det var ikke en aprilsnar) blev en dag med mange gæster til det åbne hus, der blev holdt

Jens og Sonja i de "yngre" år. De ses sammen med forfatteren og dennes hustru, Arja.

FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

hos Annette og Michael. Gæster strømmede ind fra første minut. Naturligt at den lokale menighed med biskop Ryan Kristensen i spidsen var flot repræsenteret, men gæster kom fra mange steder, ikke alene fra Aarhus Stav, men også fra København, Roskilde, Slagelse og sågar Norge. Forplejningen var fremragende og underholdningen i top. Det var en fornøjelse at se på

de mange glade ansigter, mærke den varme og kærlighed, der blev Sonja og Jens så velfortjent til del – fra såvel unge som ældre.

Kærligheden blomstrer

Hvor herligt at se, at kærligheden fortsat blomstrer efter 50 år. Det var en fornøjelse at tage turen. At hilse på mange mennesker – ikke mindst Sonja og Jens, som jeg betragter som evige venner. ■

Biskop Michael Grand Hansen, Slagelse Menighed

Finn Lykkegaard, redaktør

Født ind i kirken

Biskop Grand Hansen hører til den gruppe af biskopper, der er født ind i kirken. Hans forældre, Anny og Børge Grand Hansen, tilsluttede sig kirken i 1962, hvor de boede i Næstved-området og tilhørte således Slagelse Gren. Han voksede således op i et sidste dages helligt hjem, hvor faderen ved flere lejligheder tjente som grenspræsident. Han var ikke enebarn, tværtimod. Som årene gik, fik han 7 søskende – 4 søstre og 3 brødre.

Familie, arbejde og mission

Når man hører hans mors beretninger, var biskop Grand Hansen nok en lidt vild dreng/ung mand. Men fredelige sysler blev det dog også til, bl.a. et større modeltoganlæg. Uden tvivl var han både glad for og stolt af anlægget, men ikke desto mindre var det salget af det, der finansierede hans mission. Han begyndte sin mission den 19. august 1986 og tjente i to år i Danmark.

Efter sin mission giftede han sig med en lokal pige, nemlig Vibeke Kristoffersen, datter af Jytte

Kristoffersen. De har med tiden fået 4 børn, men meget ofte er der mange flere i deres hjem, som ofte har været et »værested« for mange unge.

At tog aldrig har sluppet sit tag i biskoppen ses såvel i, at han igen har mange modeltog, men også i hans arbejde som lokofører, ansat af DSB, men udlånt til det tyske Schenker, hvis godstog han sikkert kører rundt i landet og sydpå.

Kaldelsen

Den 19. august 2012 – på dagen 26 år efter han begyndte sin mission – mødtes han og Vibeke med stavspræsident Bernskov, der præsenterede et kald som biskop for Slagelse Menighed. Begge følte en blanding af overvældelse og spænding, men samtidig en erkendelse af det enorme ansvar, kaldelsen medførte. Naturligvis var der en accept af kaldelsen, en accept der samtidig åbnede for et ønske om at kunne gøre en forskel.

De delte dog begge en bekymring eller en frygt for, om alting nu kunne fungere optimalt. Med 4 hjemmeboende børn samt hjemmets funktion som »værested« kombineret med arbejde og så en krævende kirkekaldelse. Men de gik i gang.

Børnene tog godt imod de nye udfordringer, også selvom det betød, at de reelt blev overdraget en ny forpligtelse, nemlig til som biskoppens børn at være (ekstra) gode eksempler – noget tiden har vist, de er gode til.

Udfordringerne

Slagelse Menighed er på mange måder som andre menigheder. Det er en lille menighed med 60-70 til stede om søndagen. Der er en del ældre, en del svagelige og problemer, der giver biskoprådet nok at se til. At acceptere og respektere hinanden er en af de ting, der er arbejdet med, herunder at vi som medlemmer undgår at dømmе hinanden.

En anden udfordring ligger i at undervise alle medlemmer i at tage ansvar for sig selv og sin familie – at kunne »bære« sig selv. At få alle organisationer til at fungere optimalt. I den forbindelse har det været en velsignelse, erklærer biskoppen,

FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

Biskop Michael Grand Hansen, Slagelse Menighed

at føle Herrens hjælp og gennem de nøgler, han som biskop har fået overdraget, klart at se Herrens hånd og erkende, at det ofte ikke er egne tanker, men Helligåndens tilskyndelser, der vejleder.

Fremtiden

På trods af de mange udfordringer er biskoppen taknemlig og glad for sin kaldelse. Han fryder sig over de fremskridt, han ser. Menigheden er blevet velsignet med 2 nye dåb i år, og flere er i skrivende stund på vej.

En ung bror er netop vendt styrket hjem fra mission og styrker nu menigheden, en familie er – skønt midlertidigt – flyttet til menigheden, to er taget på mission og flere er på vej.

Biskop Michael Grand Hansen ser alt i alt lyst på Slagelse Menigheds fremtid, og det vides, at han er elsket af sin menighed. ■

FOR DE YNGRE: MIT YNDLINGSSKRIFTSTED

Mit yndlingskriftsted

Søster Ayesha N., 15 år, Esbjerg Menighed

Nefis Første Bog, kap. 8, vers 12:

»Og da jeg spiste af frugten af det, fyldte den min sjæl med overordentlig stor glæde; derfor begyndte jeg at nære ønske om, at min familie også skulle spise af den, for jeg vidste, at den var mere ønskværdig end al anden frugt.«

Jeg ser det meget i mig eget liv, da jeg er det eneste medlem af Kirken i min familie. Da jeg undersøgte Kirken og blev døbt, smagte jeg denne fantastiske frugt, og et af mine største ønsker var, at min familie også skulle smage frugten. Den gjorde mig så lykkelig og gør mig stadig lykkelig. ■

Søster Ayesha N,
Esbjerg Menighed

FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

Generalkonferencen – set fra oversættelseskontoret

Finn Lykkegaard, redaktør

Kirken går fremad

I de gamle »Den danske Stjerne« var det titlen på en artikel, der hver gang fortalte om forskellige fremskridt i Kirken.

I 1967 kunne man således læse om en bemærkelsesværdig begivenhed, der fandt sted søndag den 9. april. I 4 byer, København, Aarhus, Odense og Esbjerg, samledes søskende fra kl. 14 til 16 for at overvære et af møderne ved generalkonferencen – i radioen.

Det var fantastisk

Lad mig her citere fra søster Mary Kaisers artikel: »Hvilken fantastisk oplevelse. De danske søskende havde det vidunderlige privilegium at høre en direkte transmission fra generalkonferencen i Salt Lake City, gjort mulig gennem vore dages imponerende teknik; via radioen, telefonkabler under Atlanten, Post- og Telegrafvæsenet og Danmarks Radio fik vi profeternes stemmer direkte ind i kirken ... Samtidig med at vi hørte talerne, så vi dem i lysbilleder stå på talerstolen i Tabernaklet, så man kunne virkelig forestille sig, at man selv var til stede og hørte dem personligt.«

En utrolig udvikling

Allerede i 1920'erne var det muligt i USA at høre generalkonferencen via radio. De første TV-transmissioner begyndte i

et lukket kredsløb i USA i 1948, for så at være åbne udsendelser i 1949. Den ovenfor omtalte radioudsendelse var et led i fremskridtet. Den udsendelse gik til 60 forsamlinger fordelt i England, Tyskland, Østrig, Holland og Danmark – og vel at mærke her oversat til dansk.

Interessant at tænke på, at oversættelse direkte af generalkonferencetaler til fremmede sprog først fandt sted i 1961 og da kun til tysk, hollandsk, samoansk og spansk. Oversætterne havde til huse i små båse i Tabernaklets kælder, og de, der modtog oversættelserne, sad i Tabernaklet iført hovedtelefoner.

I 1981 begyndte transmissioner pr. satellit, og i 2006 var der mere end 6000 satellitmodtagere på kirkebygninger rundt om i verden.

Fra videobånd til satellit

Fra midten af 1980'erne begyndte vi i Danmark at modtage videobånd med generalkonferencemøder. De kunne købes, men de fleste menigheder satte tid af en søndag til at vise et konferencemøde. Det skete nogle måneder efter konferencen var blevet afholdt. I 1994 begyndte vi så at kunne se konferencerne direkte. Vel at mærke oversat. Personalet fra Kirkens oversættelseskontor rejste to gange om året til Salt Lake City, for at vi i Danmark kunne

få talerne på dansk. Dette varede indtil 2004, hvor muligheden for at sidde i Danmark og videreforsende budskaberne kom til.

»State-of-the-art«-oversættelsesudstyr

Ja, undskyld det engelske udtryk, men det udstyr, Kirken i dag råder over, er virkelig fantastisk. Da kravene til udstyret er helt specielle, har det ikke været muligt at få bygget udstyret hos de virksomheder, der arbejder med lydudstyr. Dave Bytheway – et ikkemedlem – brugte 4 år sammen med 5 ingeniører til at udvikle et anvendeligt system, som kan klare alt det, der er brug for.

I dag er Kirken i stand til simultant at tolke på mere end 100 sprog ved hjælp dels af tolke i Salt Lake City, dels af tolke fordelt over hele verden gennem et system kaldet Tieline.

Ganske enkelt fortalt modtager vi på oversættelseskontoret en »audio stream« – et lydsignal på engelsk fra Konferencecentret, hvorefter vi via en mikrofon sender det samme lydsignal – nu oversat til dansk – tilbage til Konferencecentret, der så mikser dette med de levede billeder og musik og sender det via satellit rundt til

FINN LYKKEGAARD, REDAKTØR

verden med relativ få sekunders forsinkelse – en forsinkelse tilskuerne/mødedeltagerne i de forskellige lande ikke bemærker.

I Kong Benjamins fodspor

Hvis man – når man læser Kong Benjamins tale i Mosijas Bog kap. 2 ff. – ville kalde den forsamling for »den første generalkonference«, vil det også være korrekt at sammenligne med det faktum, at hver familie rundt om i verden kan blive i deres eget hjem og følge konferencen med kap. 2, vers 6's beskrivelse af forholdene på den tid.

Evangeliet kan virkelig i dag høres »fra hvert eneste hustag«.

Selvom nogle af os sidder på oversættelseskontoret fra lørdag

kl. 17.00 til søndag morgen kl. 04.00, er det en sand glæde og velsignelse, at vi alle nu kan lytte til profeten samtidig. ■

Transmissionen er i gang

Kontakt os

OBS!!!!

Skriv til lokalsiderne

Artikler til lokalsiderne »Rundt om Danmark« er altid velkomne.

Alt for ofte mangler vi stof, og vi er derfor meget interesserede i artikler om lokale begivenheder

Skriv venligst tydelig afsender, samt hvilket af lokalsidernes områder du skriver til.

Nyhedsartikler bør indsendes senest 2 uger efter hændelsen, da der går ca. 3 mdr., før artiklen trykkes. Indsend venligst mellem ca. 75-650 ord.

Hvis du er i tvivl om det har interesse, så ring og spørg på 22165460.

Redaktionen forbeholder sig ret til at redigere og afkorte artiklerne. Offentliggørelsen af tekster og foto afhænger af deres relevans, kvalitet og den tilgængelige plads.

Redaktør Finn Lykkegaard

E-mail: LiahonaDK@gmail.com ■

ARKIVFOTO

De mange deltagere på Priorvej til radio transmissionen